

Дело C-873/19

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

29 ноември 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

20 ноември 2019 г.

Жалбоподател:

Deutsche Umwelthilfe e. V.

Ответник:

Федерална република Германия

Встъпила страна:

Volkswagen AG

Предмет на главното производство

Процесуална легитимация на сдружение за опазване на околната среда по спор относно допустимостта на измервателно-коригиращи устройства в дизелови мотори — Допустимост на т.нар. температурен интервал по смисъла на Регламент № 715/2007 — Критерии и параметри за преценката на необходимостта от измервателно-коригиращо устройство

Предмет и правно основание за отправяне на преюдициалното запитване

Тълкуване на Орхуската конвенция и на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 9, параграф 3 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че сдруженията за опазване на околната среда по принцип трябва да разполагат с възможност да обжалват по съдебен ред акт, с който — по всяка вероятност в нарушение на член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства — се издава разрешение за производството на дизелови превозни средства за превоз на пътници, в които е монтирано измервателно-коригиращо устройство?
2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:
 - а) Трябва ли член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства да се тълкува в смисъл, че актуалното технологично равнище в смисъл на технически възможното към датата на издаване на ЕО типовото одобрение е по принцип критерият за преценка на необходимостта от измервателно-коригиращо устройство за предпазване на двигателя от повреда или авария и за осигуряване на безопасно управление на превозното средство?
 - б) Освен актуалното технологично равнище трябва ли да се вземат предвид други обстоятелства, вследствие на които може да се обоснове допустимостта на дадено измервателно-коригиращо устройство, макар че това устройство, преценено с оглед на съответното актуално технологично равнище, само по себе си не би било „необходимо“ по смисъла на член 5, параграф 2, второ изречение, буква а) от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства?

Разпоредби на международното право, на които е направено позоваване

Конвенция на ИКЕ на ООН за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда (наричана по-нататък „Орхуската конвенция“), член 9, параграф 3

Разпоредби на правото на Съюза, на които е направено позоваване

Решение № 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 година за сключване от името на Европейската общност на Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси

Харта на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), член 47 и член 52, параграф 1.

Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства, член 5, параграф 2

Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда

Разпоредби от националното право, на които е направено позоваване

Gesetz über ergänzende Vorschriften zu Rechtsbehelfen in Umweltangelegenheiten nach der EG-Richtlinie 2003/35/EG (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz (Закон за допълнителните разпоредби относно жалбите по въпроси, свързани с околната среда по Директива 2003/35/ЕО) (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz, наричан по-нататък „UmwRG“), членове 1, 2 и 3

Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (Наредба за ЕО типово одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства) (EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung, наричана по-нататък „EG-FGV“), член 25, параграфи 1 и 2

Verwaltungsgerichtsordnung (Административнопроцесуален кодекс, наричан по-нататък „VwGO“), член 42 и член 113, параграф 1, първо изречение

Кратко представяне на фактите и на производството

- 1 Страните спорят относно процесуалната легитимация на жалбоподателя и наличието на забранени измервателно-коригиращи устройства, съответно по въпроса дали е разрешено използването на измервателно-коригиращи устройства в двигателите на превозното средство, модел VW Golf Plus TDI (2,0 литра), което се произвежда от встъпилата по делото страна Volkswagen AG.
- 2 Жалбоподателят е сдружение за опазване на околната среда, на което по реда на член 3 от UmwRG е признато правото на обжалване и чиято цел по устав е да насърчава опазването на природата и на околната среда, както и защитата на потребителите, свързана с опазването на околната среда и на здравето, по-специално чрез предоставяне на разяснения и съвети на потребителите.
- 3 Встъпилата по делото страна е германски автомобилен производител, който произвежда по-конкретно модела VW Golf Plus TDI (2,0 литра). В превозните средства от този модел е монтиран дизелов двигател с агрегат тип EA 189. В рамките на т.нар. дизелова афера става известно, по-специално че превозните средства от този модел са оборудвани фабрично от встъпилата страна с измервателно-коригиращо устройство. Към момента на издаване на одобрението модулът за управление на този тип двигател съдържа софтуер, който позволява да се установи на изпитвателен стенд дали превозното средство изминава определен цикъл на движение. В този случай се задейства специален режим, при който степента на рециркулация на отработените газове значително нараства, в резултат на което превозното средство отделя по-малко емисии на азотен оксид. При реални условия на движение този режим изцяло се деактивира, в резултат на което емисиите на азотен оксид са значително по-високи. В рамките на процедурите за издаване на одобрение пред Kraftfahrt-Bundesamt (Федерална служба за моторни превозни средства, наричана по-нататък „КВА“) този софтуер не е посочен от встъпилата страна при подаване на заявлението. Ето защо макар на изпитвателния стенд емисиите на азотен оксид от превозното средство да остават в допустимите граници съгласно издаденото ЕО типово одобрение, при обичайно движение по пътищата тези емисии надвишават стойностите, допустими съгласно ЕО типовото одобрение.
- 4 С окончателен акт от 15 октомври 2015 г., който не се оспорва по настоящото дело, КВА разпорежда на встъпилата страна по-конкретно да отстрани забранените измервателно-коригиращи устройства и да предприеме подходящи мерки за възстановяване на съответствието с изискванията, като посочва, че преди прилагането им на практика конкретните технически решения трябва да бъдат одобрени от КВА.

- 5 Впоследствие встъпилата страна разработва актуализация на софтуера, която има за цел да се отстранят установените недостатъци в изпускателните уредби на превозните средства.
- 6 С акт за одобряване на техническо преустройство от 20 юни 2016 г. КВА приема по отношение на встъпилата страна, че след като на превозните средства, модел VW Golf Plus TDI (2,0 литра), е инсталирана разработената от встъпилата страна актуализация на софтуера, вече не са налице забранени измервателно-коригиращи устройства; КВА счита останалите наличните измервателно-коригиращи устройства за допустими.
- 7 От констатациите на ответника също следва, че и след прилагане на актуализацията на софтуера спорното превозно средство разполага с т.нар. температурен интервал, при който степента на рециркуляция на отработените газове се регулира според околната температура. Според предоставената от ответника информация степента на рециркуляция на отработените газове е 0 % при температури, по-ниски от минус 9°C и 85 % — при температури между минус 9°C и 11°C, а при температура, равна на или по-висока от 11°C нараства докато накрая достигне 100 % при температура, която е равна на или по-висока от 15°C.
- 8 На 15 ноември 2017 г. жалбоподателят подава по административен ред жалба срещу този акт, по която до този момент не е произнесено решение. Поради това на 24 април 2018 г. той подава жалба по съдебен ред, като по-специално иска да се отмени актът за одобряване на техническо преустройство от 20 юни 2016 г. в частта, в която се приема, че не са установени забранени измервателно-коригиращи устройства, а наличните измервателно-коригиращи устройства са квалифицирани като допустими.

Основни доводи на страните в главното производство

- 9 Според жалбоподателя измервателно-коригиращите устройства, счестени от КВА за допустими, също трябва да се квалифицират като забранени по смисъла на член 5, параграф 2, първо изречение от Регламент № 715/2007, тъй като монтираните измервателно-коригиращи устройства се задействат още в момента на достигане на преобладаващите в Германия средни температури. Производителите обаче по принцип можели да проектират и монтират двигатели, които от техническа гледна точка да не изискват уредбите за пречистване на отработените газове да са настроени на по-ниска степен още при средни температури, тоест при нормални условия.

Кратко представяне на мотивите за отправяне на преюдициалното запитване

По първия въпрос: процесуална легитимация на жалбоподателя

- 10 Според запитващата юрисдикция съгласно националното процесуално право жалбоподателят в настоящото производство няма процесуална легитимация (по този въпрос вж. точка I. по-долу), поради което от определящо значение е да се установи дали той може да черпи процесуална легитимация пряко от правото на Съюза (по този въпрос вж. точка II. по-долу).

I. Процесуална легитимация съгласно националното процесуално право

- 11 Запитващата юрисдикция разглежда най-напред въпроса дали жалбоподателят има процесуална легитимация на основание на член 2, параграф 1 във връзка с член 1, параграф 1, първо изречение от UmwRG, като отговаря отрицателно на този въпрос, поради самия факт че UmwRG не е приложим в обхвата му, определен в член 1, параграф 1 от този закон. Всъщност за да бъде приложен този закон, би било необходимо да става въпрос за обжалване на административен акт, с който се издава разрешение за реализацията на „проект“. За разлика от това, типовото одобрение на превозни средства за превоз на пътници и спорното в настоящия случай одобряване на техническо преустройство като изменение на типовото одобрение представляват хипотеза на одобрение на даден продукт и не се отнасят до какъвто и да било проект. Освен това в настоящия случай е изключено понятието за проект да се тълкува широко и разпоредбите на UmwRG да се прилагат по аналогия.
- 12 Жалбоподателят не може да черпи процесуална легитимация пряко и от член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, тъй като тази разпоредба не е пряко приложима. Това е така, защото изпълнението и действието ѝ зависят от приемането на последващи актове от страна на държавите членки (вж. решение на Съда на ЕС от 20 декември 2017 г., Project Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation, C-664/15, EU:C:2017:987).
- 13 На последно място, жалбоподателят не може да се ангажира с предявяването на субективни права на дадено физическо лице спрямо публичноправни субекти и да ги упражнява пред съд, тъй като в настоящия случай няма основание да се приеме, че е налице такова субективно право спрямо публичноправен субект. Според запитващата юрисдикция нарушението на предвидената в член 5, параграф 2, първо изречение от Регламент № 715/2007 забрана на използването на измервателно-коригиращи устройства, което единствено може да е релевантно по настоящото дело, не води до реализиране на субективно право на физическо лице, тъй като разпоредбата няма за цел индивидуалната защита на отделни граждани.

II. Процесуална легитимация, произтичаща пряко от правото на Съюза

- 14 Ето защо запитващата юрисдикция счита, че от значение за решаването на спора е въпросът дали жалбоподателят може да черпи процесуална легитимация пряко от правото на Съюза. В светлината на актуалната практика на сезирания Съд на ЕС (решение от 20 декември 2017 г., *Project Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation*, C-664/15, EU:C:2017:987) би могло да се приеме, че от член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция във връзка с член 47, първа алинея от Хартата произтича такава процесуална легитимация. При това настоящият случай попада в приложното поле на параграф 3, а не в приложното поле на параграф 2 от член 9 от Орхуската конвенция, тъй като, от една страна, актът за одобряване на техническо преустройство не е акт, по отношение на който се прилага член 6 от Орхуската конвенция. Това е така, тъй като не става въпрос за изброена в Анекс I предлагана дейност по смисъла на член 6, параграф 1, буква (а), а член 6 не трябва да се прилага в съответствие с националното законодателство по смисъла на параграф 1, буква (b) от този член, тъй като разглежданият акт би могъл да има значително въздействие върху околната среда, като се има предвид, че в националното право не е налице разпоредба, по силата на която този член да се прилага към настоящия случай. От друга страна, не съществува и национална правна уредба по смисъла на член 9, параграф 2, първо изречение от Орхуската конвенция, която да изисква други разпоредби на Конвенцията да се прилагат към настоящия случай.
- 15 В съдебното решение, постановено във връзка с австрийското право, Съдът на ЕС посочва, че взаимодействието на тези разпоредби задължава държавите членки да осигуряват ефективна съдебна защита на гарантираните с правото на Съюза права, по-специално на разпоредбите от правото в областта на околната среда. Установяването на посочените критерии в националното право не следва по-специално да лишава организациите за опазване на околната среда от възможността да искат да бъде упражняван контрол върху спазването на нормите, произтичащи от правото на Съюза в областта на околната среда. Макар държавите членки да разполагат с известна свобода на преценка при прилагането на тези изисквания, не би следвало да се позволява налагането на толкова стриктни критерии, с които на практика би се отнела възможността на организациите за защита на околната среда да оспорват действия или бездействия по смисъла на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция. Следователно националните съдилища са длъжни да тълкуват, доколкото е възможно, процесуалното право в съответствие както с целите на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, така и с целта за ефективна съдебна защита на правата, предоставени от правото на Съюза. Въпреки това, ако това се окаже невъзможно, националният съд е длъжен да остави без приложение в отнесения пред него спор разпоредба от националното процесуално право, която противоречи на тези изисквания.

- 16 Произтичащите от това съдебно решение последици по отношение на националното процесуално право са предмет на различна правна преценка в националната съдебна практика.
- 17 Така например в решение от 18 април 2018 г. Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд, Берлин) приема, че с оглед на решението на Съда на ЕС от 20 декември 2017 г. признатите сдружения за опазване на околната среда могат да изискат по съдебен ред да бъдат спазени основаните на правото на Съюза в областта на околната среда екологични изисквания, които имат чисто обективен правен характер. Според Съда релевантната германска уредба се прилага, като се изхожда от това, че за да се приеме наличие на процесуална легитимация, е достатъчно дадено признато сдружение за опазване на околната среда да иска да бъдат спазени правните разпоредби, произтичащи от правото на Съюза в областта на околната среда.
- 18 В решение от 24 януари 2018 г. Verwaltungsgericht Düsseldorf (Административен съд, Дюселдорф) застъпва различно правно становище, според което член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция във връзка с член 47, първа алинея от Хартата не налага на сдруженията за опазване на околната среда да се предоставя право на предявяване на колективен иск, което да надхвърля хипотезите, предвидени в UmwRG. Съображението на този съд е, че националният законодател не е длъжен да гарантира достъпа до правосъдие без абсолютно каквито и да били ограничения. Това произтичало пряко от самата Орхуска конвенция, която предвижда, че средствата за правна защита могат да бъдат подчинени на определени „критерии“. Според този съд член 52, параграф 1 от Хартата също предвижда възможността със закон да се ограничава правото на ефективни правни средства за защита по член 47, първа алинея от Хартата. Съгласно националното процесуално право сдруженията за опазване на околната среда по принцип имат широк достъп до правосъдие. Ето защо, обстоятелството, че за сметка на това те не могат да обжалват по съдебен ред одобрението на отделни продукти, не представлявало непропорционално ограничение, тъй като сами по себе си тези продукти едва ли са от значение от гледна точка на правото в областта на околната среда. Накрая този съд посочва, че националното [германско] право предвижда по-широки възможности за сдруженията за опазване на околната среда да обжалват административни решения в сравнение с австрийското процесуално право, относно което е постановено решението на Съда [C-664/15] от 20 декември [2017 г.].
- 19 Като има предвид и тази различна национална съдебна практика, запитващата юрисдикция има съмнения дали член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция във връзка с член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че освен с вече съществуващите възможности за правна защита по UmwRG признатите организации за опазване на околната среда трябва да разполагат и с възможността да обжалват по съдебен ред административен акт за одобрение на даден продукт от разглеждания по настоящото дело вид,

доколкото целта е да се наложи спазването на обективните правни разпоредби на правото на Съюза в областта на околната среда.

- 20 Съгласно член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция всяка страна осигурява на представителите на обществеността, които отговарят на критериите, ако има такива, посочени в националното право, достъп до административни или съдебни процедури за оспорване на действия или пропуски на частни правни субекти и публични органи, които нарушават разпоредбите на националното законодателство, касаещо околната среда. Следователно и в Орхуската конвенция е залегнала концепцията, че правото на предявяване на колективен иск не е безусловно, а се предоставя само доколкото сдруженията за опазване на околната среда отговарят на определени критерии, установени съгласно националното право, от което следва, че държавите членки разполагат със свобода на преценка при уредбата на тяхното процесуално право. Установените от държавите членки критерии обаче не следва да са дотолкова строги, че на практика да се отнема възможността на организациите за опазване на околната среда да оспорват действията или бездействията по смисъла на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция.
- 21 На първо място, запитващата юрисдикция има съмнения дали в обхвата на израза „критериите, [...], посочени в националното право“ по смисъла на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция попадат само такива критерии, които се отнасят до кръга на лицата, които имат право на обжалване. В такъв случай държавите членки биха имали свобода на преценка само по отношение на въпроса кои сдружения за опазване на околната среда следва да имат правото посредством предявяване на колективен иск да защитят и по съдебен ред свързаните с околната среда общи интереси. Националният законодател е установил по императивен начин такива критерии в член 3 от UmwRG.
- 22 Член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция обаче би могъл да се тълкува и в смисъл, че държавите членки могат да провеждат разграничения по отношение на предмета на обжалване и следователно биха могли да изключат определени административни решения от обхвата на съдебния контрол, поискан от сдружения за опазване на околната среда. Поради значителния брой административни решения в областта на околната среда ограничаването до определени, значими с оглед на въздействието им върху околната среда решения би могло да бъде целесъобразно. Това би могло да бъде в подкрепа на тезата, че взетото от националния законодател решение да изключи от приложеното поле на UmwRG разрешенията на продукти, по принцип би било в съответствие с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция. Действително не може на всяко одобрение на продукт да се придава екологична значимост, била тя и само малка, но затова пък, с оглед на значителния брой индивидуални разрешения на продукти — например одобрението на отделно моторно превозно средство от страна на териториално компетентния одобряващ орган — следва да се посочи, че са

са налице и практически съображения в подкрепа на тезата, че държавите членки трябва да разполагат с възможността въз основа на стандартизиран подход да не излагат определени индивидуални решения на несигурността да могат да бъдат обжалвани от трети лица, които до този момент не са били страна в производството. Това важи *a fortiori*, когато по правило решението няма да бъде съобщено на тези лица и следователно те няма и да получат указания относно възможностите за обжалване.

- 23 Следва да се добави, че обстоятелствата, по които е поставено т.нар. решение Protect на сезирания Съд на ЕС, се различават от тези в настоящия случай. Това е така, тъй като за разлика от вече разгледания случай по това дело, в националното право съществува, включително и в рамките на UmwRG, възможността сдруженията за опазване на околната среда да искат да бъде упражнен контрол върху одобряването на проекти. В националното право не съществува възможност за пълно изключване на правото на предявяване на колективен иск. От това следва, че в националното процесуално право изобщо не съществува сходна празнина в системата на съдебната защита като констатираната с решението от 20 декември 2017 г., поставено във връзка с австрийското право.

По втория въпрос

- 24 Ако сезираният Съд на ЕС отговори утвърдително на първия преюдициален въпрос, запитващата юрисдикция моли Съда да отговори на въпросите, формуирани в рамките на втория преюдициален въпрос. Ако се приеме, че и в настоящия случай жалбоподателят има процесуална легитимация, от определящо значение за произнасянето относно законосъобразността на обжалвания акт за одобряване на техническо преустройство е въпросът как трябва да се тълкува член 5, параграф 2 от Регламент № 715/2007, и по-специално какъв критерий трябва да се прилага по отношение на наличието на „необходимост“ от оборудването с измервателно-коригиращо устройство. За целите на проверката на законосъобразността на акта за одобряване на техническо преустройство от страна на запитващата юрисдикция е от значение по-конкретно дали, както приема КВА, са допустими оповестените от встъпилата страна температурни интервали .
- 25 Безспорно е, че и след извършването на актуализацията на софтуера, допусната от КВА с обжалвания акт, в системата за управление на двигателя на засегнатите превозни средства се намират измервателно-коригиращи устройства. Те по принцип са забранени съгласно член 5, параграф 2, първо изречение от Регламент № 715/2007. По изключение съгласно член 5, параграф 2, второ изречение, буква а) от Регламент № 715/2007 измервателно-коригиращите устройства не са забранени, когато необходимостта от такива устройства е оправдана за предпазване на двигателя от повреда или авария и за осигуряване на безопасно управление на превозното средство. В Регламент № 715/2007 не е уредено кога случаят е такъв.

- 26 В съображенията от Регламент № 715/2007 се съдържат различни мотиви, които са от значение за приемането на Регламента. Така например в съображение 1 се посочва, че установените правила се въвеждат, по-конкретно за да се осигури висока степен на защита на околната среда. Съгласно съображение 6 по-специално е необходимо е да се намалят значително емисиите на азотни оксиди от дизелови превозни средства за подобряване на качеството на въздуха и за спазване на граничните стойности за замърсяване. В съображение 7 са посочени като ползи от правилата, които следва да бъдат взети предвид, по-специално подобряване на качеството на въздуха, намаляване на разходите за здравеопазване и увеличаване продължителността на живота. С оглед на това запитващата юрисдикция счита, че са налице сериозни основания да се изхожда от тясно по принцип понятие за необходимост, като се има предвид, че все пак в основата на Регламент № 715/2007 е защитата на правни интереси от висок ранг. Ето защо в резултат на това би могло да се счита, че производителите на моторни превозни средства са длъжни да се съобразяват преди всичко с актуалното технологично равнище, когато става въпрос за това дали дадено измервателно-коригиращо устройство действително е необходимо за предпазването на двигателя и за безопасността на управлението на дадено моторно превозно средство.
- 27 За сметка на това, съображение 7 съдържа релативизиране на целите във връзка с определянето на нормите за емисии. Съгласно това съображение следва да се вземат предвид също и значението на тези норми за пазарите и конкурентоспособността на производителите, както и преките и непреки разходи, наложени на бизнеса. Възможно е с тази формулировка законодателят да подчертава, че освен целта за възможно най-всеобхватна защита на околната среда има и други обстоятелства, които просто не са били установени преди приемането на Регламента, но при определени обстоятелства би било възможно да се наложи също да бъдат взети предвид при тълкуването му. Запитващата юрисдикция счита обаче, че по принцип не би следвало да има основание за прилагане на изключението по член 5, параграф 2 от Регламент № 715/2007 в случаите, когато дизелови двигатели са проектирани от производителя от техническа страна по такъв начин, че при нормална експлоатация да не е гарантирана ефективна техника за пречистване на отработените газове без увреждане на двигателя и поради това до голяма степен да бъде изключвана.
- 28 Дали и евентуално в какъв обхват обаче различни съображения влияят върху тълкуването на понятието за необходимост, е предмет на тълкуване на вторичното право на Съюза. Това е от изключителната компетентност на Съда на Европейския съюз.